

[Gammelgaard]

statslige og kommunale regnskaber opererer ikke i tilstrækkelig grad med afskrivninger og finansieringsomkostninger. Det vil sige, at de kalkulerede produktionspriser ikke giver et korrekt billede af det offentliges konkurrencedygtighed. I forbindelse med reformeringen af det offentliges budgetter og regnskabsregler må det indgå i overvejelserne, at offentlige institutioner ved prisfastsættelsen af deres ydelser kalkulerer med fuld indtægtsdækning også af beregnede udgifter til forrentning og afskrivning af anlægsværdier.

I den forbindelse kunne man nævne, at momsbetingelserne for offentlige myndigheders arbejde bør ændres, så der ikke længere sker en forvridning af konkurrencen mellem offentlige og private producenter.

I forbindelse med forholdet mellem det offentlige og de private virksomheder føler jeg også anledning til at gøre nogle bemærkninger om systemeksport. Jeg er sikker på, at det er nødvendigt, at samarbejdsforholdene mellem offentlig og privat virksomhed her skal styrkes og effektiviseres. Kendetegnende for udviklingen i den danske eksport er, at den skifter karakter fra at være en rent vareorienteret produktion til også at omfatte store integrerede systemer, indeholdende både det, man kalder hardware, og det, man kalder software. Disse leverancer er ofte af en sådan størrelsesorden og kompleksitet, at de ikke kan udføres af en enkelt virksomhed. Dette gælder ikke mindst for dansk erhvervsliv, der består af mange små og middelstore virksomheder.

Systemeksport eller totalleverancer, hvor produktion, levering, know-how, finansiering, drift osv. skal gå op i en højere enhed, nødvendiggør, at samarbejdet mellem det private erhvervsliv og den offentlige sektor udbygges og stimuleres.

I Danmark findes der ikke mange eksempler på kommercielt samarbejde mellem det offentlige og private virksomheder; den traditionelle mistro mellem det offentlige og de private virksomheder skal overvindes.

Redegørelsens tanker om friere forbrugsvalg kan jeg helt tilslutte mig på mit partis vegne. Det er på høje tid, at forbrugerne selv får lov til at give til kende, hvilke serviceydelser de sætter pris på. Der findes områder, hvor dette bedst kan lade sig gøre, hvis der etableres brugerbetaling. Men også tankerne om resultatcentre og omkostningsdækkende

betaling mellem offentlige institutioner indbyrdes kan være gode midler.

Kampagnen for bedre publikumsbetjening er også en interessant idé. Spørgsmålet om indførelse af informationsbank og regeldatabase er jo i pagt med den moderne tid. Jeg vil blot advare mod, at man går længere, end det virkelige behov kræver. Det gælder også de øvrige ideer til øget anvendelse af ny teknologi. Der må ske meget på dette område, men overalt bør man være på vagt over for, at man ikke blot løber efter et modelune, men lægger nøje planer for, hvad der er nødvendigt, og hvad der ved nærmere eftertanke kan vise sig overflødig.

Det samme gælder leder- og personaleudviklingen: modernisering af lederuddannelse, delegering af ansvar og uddannelse, forbedring af lønsystemer og meget mere er gode ting i moderne virksomhedsledelse, men lad os også her lære af det private erhvervsliv. De nye managementbegreber kom så hurtigt, at der blev plads for mange overflødige og måske også lidt letkøbte kurser og teorier. Det bør det offentlige, der ligger i baghjulet på dette område, lære af. Ansvarsfølelse og bedømmelsesevne, et begreb som sund fornuft er stadig det, som vi skal lægge hovedvægten på; kun da virker de mere moderne tanker, som vi ikke kan undvære.

Der bliver i det hele taget meget at tænke på, når alle disse ideer eller i hvert fald en god del af dem skal gennemføres, også økonomisk. På nogle områder bliver det nok nødvendigt at interessere sig for driftsbesparelserne, næsten før de nye udgiftskrævende ting betales. Statskassen er jo i den situation, at den har svært ved at stå i forskud, selv på områder, hvor der er effektivitetsforøgelse og besparelser at hente senere.

Men som sagt: lad os bruge den sunde fornuft og præmiere den mere end noget andet, så får vi nok valgt imellem alle de besnærende tanker og udvalgt så mange af dem, at vi kan få den nødvendige modernisering gennemført.

Som jeg har nævnt det tidligere, er konklusionen, at dette program er en naturlig del af genopretningspolitikken og mere end det; det er forudsætningen for, at de offentligt ansatte også kan være med i genopretningsarbejdet; det har de faktisk krav på.

Fogh Rasmussen (V):